

Streszczenie. Katecheza X. Ks. Jan Orzeszyna. Duch Święty udoskonala sprawiedliwość przez dar pobożności.

Dar pobożności wskazuje na przynależność do Boga i głęboką więź z Nim, więź, która nadaje sens całemu życiu człowieka, zachowuje go niezłomnym, w jedności z Nim, nawet w chwilach najbardziej trudnych i niespokojnych. Przez dar pobożności Duch Święty udoskonala w chrześcijaninie cnotę sprawiedliwości. *Katechizm Kościoła Katolickiego* (nr 1807) mówi, że „*sprawiedliwość jest cnotą moralną, która polega na stałej i trwałej woli oddawania Bogu i bliźniemu tego, co im się należy*”.

Tomasz z Akwinu podkreśla, że cnota sprawiedliwości odnosi się nie tylko do życia wspólnotowego, ale także do wspólnoty człowieka z Bogiem. Do sfery sprawiedliwości zalicza on także cnotę religijności, która przypomina o konieczności oddawania czci Panu Bogu.

Pobożność nie może polegać jedynie na zewnętrznych obrzędach, ale przede wszystkim na miłości, która ją ożywia i jest nierozłącznie związana ze sprawiedliwością i z wiernością Prawu. Przykładem pobożności jest Jezus Chrystus. Jego synowska miłość pobudza Go do wypełnienia we wszystkim woli Ojca Niebieskiego. Dzięki darowi pobożności istnieje w człowieku głębokie przeświadczenie o potrzebie okazywania czci Bogu. To właśnie dar pobożności czyni ludzką wolę łagodną, opanowaną i cichą. Zaś ludzie pozbawieni daru pobożności są „*samolubni, chcivi, wyniośli, pyszni, bluźniący, nieposłuszni rodzicom, niewdzięczni, niegodzini, bez serca, bezlitośni, miotający oszczerstwa, niepohamowani, bez uczuć ludzkich, nieprzychylni, zdrajcy, zuchwali, nadęci, miłujący bardziej rozkosz niż Boga*” (2Tm 3,1-4).

Papież Franciszek wyjaśnia, że pobożność to więź wypływająca z ludzkiej głębi. Chodzi o relację przeżywaną sercem, czyli o przyjaźń z Bogiem, która zmienia ludzkie życie i napelnia je entuzjazmem i radością. Z tego powodu dar pobożności budzi w człowieku wdzięczność i uwielbienie. Kiedy Duch Święty sprawia, że człowiek dostrzega obecność Pana Boga i całą Jego miłość względem siebie, to rozpala jego serce i pobudza go niemal naturalnie do modlitwy i celebrowania. Człowiek pobożny jest gotowy służyć Panu Bogu i nieść bezinteresowną pomoc innym. Zgodnie ze słowami papieża dar pobożności jest niezbędny każdemu chrześcijaninowi do właściwego wypełniania jego obowiązków wobec Boga i zajmowania właściwej postawy wobec ludzi.

Dar pobożności objawia się przede wszystkim w posłuszeństwie Bogu samemu, w wypełnianiu Jego woli. Posłuszeństwo nie wyczerpuje się w jednym akcie, przeciwnie, jest ono raczej początkiem walki przeciwko wszystkim świadomym

pokusom nieposłuszeństwa, samowystarczalności i zarozumiałości. Niezwykle pomocna jest modlitwa, polegająca na przeniesieniu umysłu do serca, by skupił się całkowicie na osobie Jezusa.

Tak więc dar pobożności jest: po pierwsze, łaską, która czyni nas dziećmi Boga; po drugie, doskonali naszą wolę, czego bezpośrednim skutkiem jest gotowość oddawania czci Bogu; po trzecie, daje przeświadczenie, że Bóg jest Ojcem wszystkich ludzi i dlatego każdego człowieka należy traktować z szacunkiem, życzliwością i miłością.